

Heden tilveie og at skaffe os Fred og Ro indenfor vore Grændser, skulde blive trukne i Langdrag og blive gjorte til Gjenstand for speculative Systemer, istedetfor at gaae den simple practiske Veie. Man vilde om alt Dette have sagt; det er umuligt, men det er blevet muligt, og Meget vil blive muligt, naar vi lade en saadan trodsig Toldgrændse staae paa det Sted, hvor den er stillet op, og en trodsig Toldgrændse er den, der staaer, hvor der ikke er nogen Forffjel i Tolden.

Schack: Den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, har gjentagende Gange sagt i sit sidste Foredrag: jeg gaaer videre, og det maa indrømmes, at han er kommen temmelig vidt, ja tilsidt endog kommet videre, end man selv af ham kunde vente. Hvad der imidlertid dog især er irriterende for Modstanderne, det er denne idelige Gjentagelse af at tillægge disse andre Motiver end dem, som de selv udtryffeligt vedkjende sig. Atter idag er det gjentagende Gange udtalt, at, naar man modsætter sig Toldgrændsens ueblifikke og Forslyttelse, det vil sige dens Forslyttelse, inden man faaer en Forsfatningslov, eller idetmindste en bestemt Udtalelse herom af Ministeriet, saa vil man ikke selve Forslyttelsen af Toldgrændsen, saa vil man en „Incorporation“ af Slesvig. — Hvor kan man dog komme med saadanne aldeles ubegrundede Paastande? Hvor kan man endvidere komme med saadanne Paastande som den, at man ikke vil overholde den moralste Forpligtelse, som ligger i Loven af 22de December 1850? Hvad siger da denne Lov? Den omhandler Udjevningen af Toldforffjellen imellem Danmark og Slesvig, og det midlertidige Toldforhold til Holsteen. Hvor i denne Lov indeholdes der nogen Bestemmelse om det Tidspunkt, da hiint midlertidige Toldforhold skal hæves? I § 4 staaer der: Hertugdømmet Holsteen bliver indtil videre at betragte som toldfrit Sted; men hvor er det foreskrevet, hvorlænge dette „indtil videre“ skal vare? Hvor er det sagt, at det just skal vare til nærværende Dieblif, eller at Bestemmelsen heraf skal gaae foran Bestemmelsen om, hvorledes en saadan Bestemmelse atter kan forandres? Er det da en saa urimelig Tanke, at man, inden man

vedtager en Bestemmelse, som vedrører et højt vigtigt Forhold, vil vide, hvorledes dette Forhold igjen lovmæssig kan forandres? Er det navnlig saa urimeligt, efterat man har hørt det udtalt som en Mulighed, at der kan blive tre forskjellige lovgivende Forsamlinger, saaledes at der ikke, som lovet, blev et fælles Organ for sliige Anliggender, hvorimod tre Organer hver for sig skulde drøfte disse og fatte Beslutning i dem.

Man taler om Tillid til Ministeriet; men hvor skulde man kunne have Tillid til et Ministerium, som har lovet, ja tilsagt os i dets Program en Fællesforsatning, men som nu ikke modsiges, at det kunde være muligt, at denne Fællesforsatning kunde falde ud til tre om disse fælles Anliggender særskilt discuterende og voterende Forsamlinger? Man behøver blot at kjende Noget, s. Ex. til de svenske Forhold, for at vide, at det er saagodtsom umuligt at sætte Noget igjennem paa hiin i fire forskjellige Kamre voterende Rigsdag. Og dog ere alle de, der samles der, Mænd, som have en fælles Grundvold at staae paa, som have fælles Interesser, og som staae hinanden nær, med eet Ord, de ere alle svenske Mænd (S. A. Hansen: Nei!). Ingen virkelig dansk Mand kan misforstaae, hvad jeg mener med det Udtryk, at de er alle svenske Mænd. I Sverrig er der svenske Mænd, ligesom der i Danmark ere danske Mænd (Hør!). Altsaa, de ere dog Alle svenske Mænd, de have dog Alle en vis fælles Grundvold at staae paa; men, naar vi og Holstenerne komme sammen, naar enhver Lov, som vi skulle vedtage, skal afhænge af Fleertallet i den holsteenske Stænderforsamling, saa have vi voldsigivet vore Sager til en Forsamling, der ikke staaer paa samme Grundvold som vi; thi man kan, saa, meget man vil, tale om — fjøndt det klinger underligt i enkelte af de Herrer Ministres Mund — den ufigelige Kjærlighed og Forsønlighed, som der skal finde Sted mellem os og Holstenerne, det staaer dog fast, at Kjærlighed og Forsønlighed, navnlig efter de sidst forløbne Aar, lade sig ikke commandere (Hør!). Man kan i givore den virkelige Stemning, men man kan ikke, Sandheden tro, benægte den. Altsaa saalænge der er Mulighed for